

[Ib Jakobsen]

når man skal straffe på den ene måde og på den anden måde i voldssager, samtidig med at man også ser på, om den ene form for vold måske er lige så grov som den anden.

Men det er nu ikke her, jeg synes problemet ligger, for jeg synes, der skal et helt andet og bredere syn på, hvordan de øvrige dømmes, også når det drejer sig om vold.

Det er jo sådan, at hvis man går ind i en bank, på et posthus el. lign. med en vandpistol og tilraner sig 5.000-6.000 kr., ryger man i fængsel i 3-4 år, hvorimod man, hvis man går ned på Strøget og slår en mand til lirekassemand, kan slippe med 30-40 dage. Det er måske det, der er årsagen til, at der er disse uretfærdigheder.

Jeg vil også gerne sige lidt om de bemærkninger, hr. Bjørn Elmquist kom med i sit første indlæg om, at det skulle være lige strafværdigt, om man slår med en kæp eller en stok eller man sparker på en mand, der ligger ned. Deri er jeg da helt enig med hr. Bjørn Elmquist, og jeg vil gerne tage den del af stokke frem, som er beklædt med gummi, nemlig politiets knipler, for her har man oplevet en utrolig udvikling i tragisk retning inden for det sidste. Jeg kan bare nævne ét eksempel af mange.

For et par år siden var der en betjent i Nyborg, der slog en mand ihjel med sin knippel. Han gik fri, hvorimod en person – og det var undertegnede – som i en artikel videregav nogle oplysninger, som jeg havde fået om, at man i den pågældende by, hvor betjenten var, betragtede det som en voldshandling, og at han rent faktisk var at betragte som morder, blev straffet. Det fik jeg 14 dage i boksen for, plus at den pågældende betjent, som altså havde slået et andet menneske ihjel, fik 20.000 kr. i erstatning. Det skal dog siges, at sagen ikke har været behandlet ved den sidste instans endnu, så det kan selvfølgelig være, at afgørelsen ændres. Men det er sådan noget, som jeg synes gør hele denne voldsdiskussion lidt speget.

Til sidst vil jeg sige i anledning af bemærkningerne om, at man har den største respekt og den største sympati for det lægdommersystem, vi har, at det har jeg altså ikke. Det, som er intentionen med lægdommersystemet, bliver jo ikke opfyldt i praksis, fordi vi har disse juridiske vejledninger om, hvordan lægdommerne skal forholde sig i den ene og den anden sag; derfor har de rent faktisk ingen betydning. Jeg har altså ikke den samme sympati som andre for dette system.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Det skal kun være en enkelt bemærkning, inden man går til udvalgsbehandlingen af dette udmærkede forslag.

Det er da rigtigt, at jeg har hæftet mig meget ved det, jeg kaldte fru Pia Kjærsgaards, undskyld fru Pia Gjellerups åbning. Hvis jeg skulle have misforstået det, at der altså ikke er en sådan åbning, vil jeg sige, at jeg i hvert fald har været i god tro, for jeg opfattede fru Pia Gjellerups bemærkninger som en yderligere udtalelse i retning af at leve op til Socialdemokratiets nye linie, den, der er angivet mange gange af partiets formand, hr. Svend Auken, sidst i en artikel i LO-Bladet, hvor hr. Svend Auken skriver meget om betydningen af, at Socialdemokratiet får indflydelse.

Jeg troede egentlig, at det, det her drejede sig om, var, at når regeringen var kommet med sit lovforslag i en udformning, som man kunne forvente, var det Socialdemokratiets mening, at de ville arbejde med på det.

Jeg synes nok, at fru Pia Gjellerups sidste bemærkninger ligesom gør Socialdemokratiet til et alt for beskedent parti, for tilbage af den åbning var egentlig kun noget i retning af, at fru Pia Gjellerup gerne vil læse korrektur på regeringens forslag. Korrekturlæsning kan være en meget vigtig opgave, men jeg synes bare, den er for ringe for så stort et parti.

Jeg regnede med og håber stadig væk på, at Socialdemokratiet på grundlag af det, fru Pia Gjellerup sagde i sit første indlæg, vil medvirke, således at man får et lovforslag gennemført nu og med de foreslåede tendenser, men således at Socialdemokratiet får indflydelse på udformningen. Sådan har jeg forstået hr. Svend Aukens nye linie.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Justitsministeren brugte udtrykket, at det ville være ringe, hvis det var sådan, at Socialdemokratiet blot læste korrektur på ministerens forslag. Jeg må sige, at jeg har den modsatte opfattelse: Jeg synes, det ville være en ganske udmærket ting, om vor justitsminister dels havde al teknikken i orden, dels forstod at vejlede den politiske holdning i Folketinget, så vi virkelig kunne nå dertil, at også den politiske holdning hos Folketingets flertal lå bag, når der blev foreslået forslag og vi derfor kun behøvede at læse korrektur. Det synes jeg ville være udmærket.